

FRANC HUDOMAL

Franc Hudomal (1927 -)

Pesmi, rkp., 1945 - 1952

ODREŠENJE

*Skozi temne dneve štirih let
prižgal se sij je zvezde zaželjene,
prestano strašno je trpljene -
pogina narod je otet!*

*Skozi težke dneve štirih let
naš narod so izseljevali,
a niso nas ne strli ne pregnali -
pogina narod je otet!*

*Kako je silen v svobodi naš polet!
Kjer dim nekdanj je smrt oznanjal,
se klas na njivah spet bo klanjal -
pogina narod je otet!*

x x x

NAŠA BOLEČINA

Čemu tak hrup ženo sosedi,
čemu vsa podlost, vik in laž?
Naj le blešče se njim pogledi,
odgovor dal je narod naš.

Mar zemlja smo le za kupčije
in večno le tlačanski rod?
Kdo žgoče te ne čuti rane?
Partizansko nam srce še bije;
dovolj gorja je bilo tod,
krvi, solza, vasi požgane...

Zaman pohlep je njim po Istri,
po krajih, ki so naša prst,
a kdaj dokaz jim bode čist,
da narod tu je naš in čvrst!

A kjer pravica se priznava,
kjer gradi se lepši svet,
kjer iz starega se novo oblikuje
in sam si voli svoja prava,
tam čuti z vami ves prežet
vaš brat po krvi in sprašuje:

"Le kdaj vam, bratom tiranije,
razbit vezi bo tesnih spon,
da dan svobode vsem zasije
in skupen si zgradimo dom?"

x x x

POZDRAVI

*Zdravo, naš tovariš Tito!
Smo svobodni zdaj,
vodil si nas zmagovito,
slaven boš na vekomaj!*

*Zdravo, naši partizani!
Boj krvav je dokončan,
nikomur nismo več tlačani,
sami si kujmo lepši dan!*

*Zdravo vsem sinovom Slave!
Pozdrav vsem bratom prek meje!
Kje so meje te nekdanje?
Mejnik slovensko je srce!*

*Pozdrav vsem junaškim komsomolcem,
sinovom bratskega rodu,
tem smrti ne plašečim borcem,
junakom vsem za svet miru!*

*Naš prapor se v vetru vije
in žitno klasje valovi,
srce veselo v prsih bije,
trpljenje več ga ne duši.*

*A slava borcem, ki jih krije
ta svobodna naša prst.
Čeprav njih truplo v njej segnije,
ideje hrani narod čvrst.*

xxx

MLADA NJIVA

*Ko sonca topli žarek
na zemljo sije spet,
izginja sneg na polju,
iz tal požene cvet.*

*Podobno naše je življenje;
mladih let korak je plah,
povsod neznane tajne -
in vendar ni nas strah.*

*Volja, delo ter učenje
razširja in bistri razum,
a naprej nas vodi, žene
življenja smeli naš pogum.*

*Od prvih črk spoznanja,
do brezkrainih teorij,
misel naša se pogloblja
v stvarnost dni sodobnosti.*

*Kamen se na kamen stavi,
da s tal se dvigne trden zid...
Ko noči premine mračnost,
nam dneva se pojavi svet.*

*Le pogumno zaorimo
novo brazdo sredi trat,
da jeseni bomo z njive
iz zemlje vzeli kleni sad!*

x x x

DELU ČAST

/Ob proslavi 1. maja 1950/

*Pomlad zelena k nam je že prišla,
povsod razsipa cvetje belo -
Prapor v vetru lahno plapola,
čuje pesem se brigad veselo.*

*Zaril rudar se je v zemljo,
zaklade zemlje zdaj odkriva,
preganja luč v rovu mu temo,
obraz njegov pa znoj obliva.*

*Stroji nenehno pesem pojo,
kladivo udarja v skalnato steno,
vozički z rudo in znojem spojeno.*

*Naravi spreminja se naglo obraz;
čez polje v daljave vlaki hitijo,
s progami vežejo mesto in vas,
bele v soncu se ceste bleščijo.*

*Reka ponižno nam stroje vrti,
struge več niso čolnom nevarne,
po žicah pretaka nevidna se kri,
ki drami v življenje nove tovarne.*

*Nikomur več ni mar za tuje vesti,
bodočnost sam kuje si delavski rod!
Svobodni in lepši dom se gradi,
delo pričeto rodi nam že plod.*

- F. Hudomal -

*Delo naj bode vsakemu v čast,
z delom k zmagi spočetih idej!
Naša je zemlja, naša oblast -
s Partijo našo, s Titom naprej!*

x x x